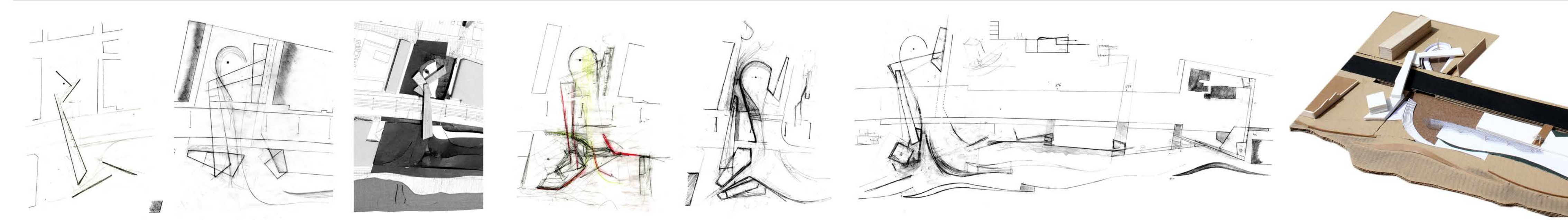

PRIMERES APROXIMACIONES A L'EDIFICI I EL LLOC

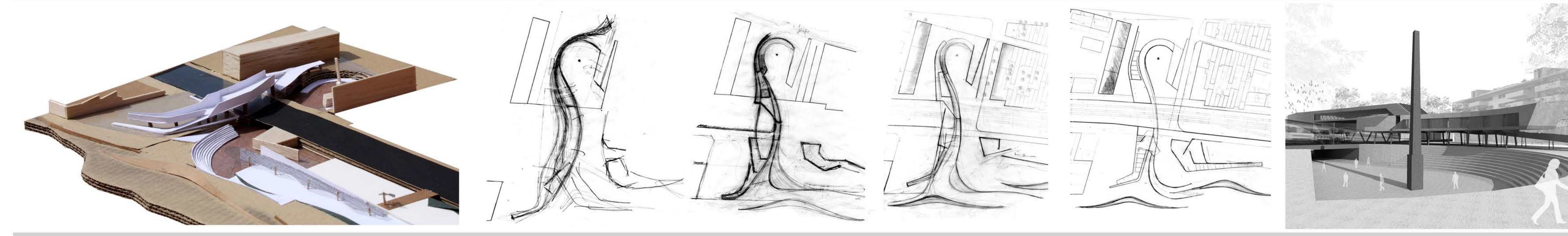

PRIMERES APROXIMACIONES

En primer lloc l'edifici es planteja un edifici que creua les vies del tren amb formes rectilínies, tot seguint el teixit de la ciutat, però aquest també ha de respondre a l'espai públic que l'acompanya. Així doncs es plantejen dos conceptes a priori contradictoris: les formes orgàniques que conformen l'espai públic i la trama urbana de la ciutat.

D'altra banda trobem la dificultat d'assolir la cota necessària per crear per sobre del tren i després tornar a contactar amb el terreny. En els primers esbossos es plantejen diferents volums que es superponen entre ells responent al lloc de manera diferent. S'intenta fer un edifici que faci d'enllaç, entre l'espai públic i la ciutat, tot responent als recorreguts i a les circulacions que es produeixen en ambdós sentits, de manera que el pas d'un lloc a l'altre es pot fer tant des de l'edifici per sobre del tren com des de l'espai públic per sota.

TREBALLANT L'EDIFICI AMB FORMES ORGÀNIQUES

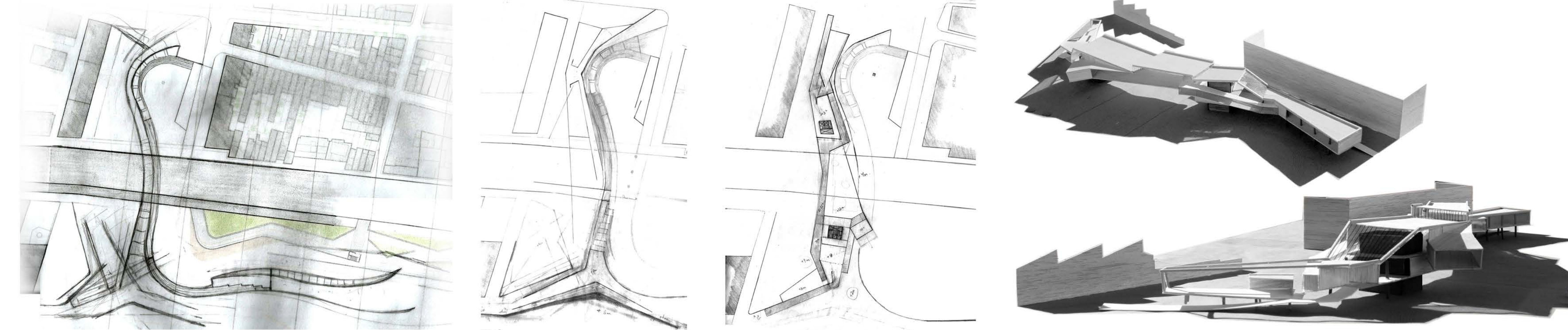
TREBALLAR AMB FORMES ORGÀNIQUES

Per tal de fer cohesionar més l'edifici amb l'espai públic ens alliberem de les formes estrictament rectes i es comença a treballar amb formes més orgàniques en l'edifici. En un començament es plantejen formes molt arrodonides, però aquestes es van pulint per tal de trobar l'equilibri entre l'espai públic i la ciutat. Així doncs l'edifici es planteja més construït a la part de la ciutat mentre que es va desmaterialitzant un cop creua les vies del tren i s'enllaça amb l'espai públic i el mar.

Per realitzar la volumetria s'han seguit principalment tres criteris:

- Voluntat d'aixecar-se de l'edifici, tot suavitzant els passos d'un nivell a l'altre inclinant les cobertes i amb les rampes.
- Desfragmentar la façana que dona cap a la plaça, per aquest motiu s'incorpora un volum que surt de l'edifici a mode de mirador, i que vol donar una altra escala al lloc.
- Participar del teixit urbà de la ciutat, alineant-se als carrers existents.

RECUPERANT LES GEOMETRIES DE LA CIUTAT

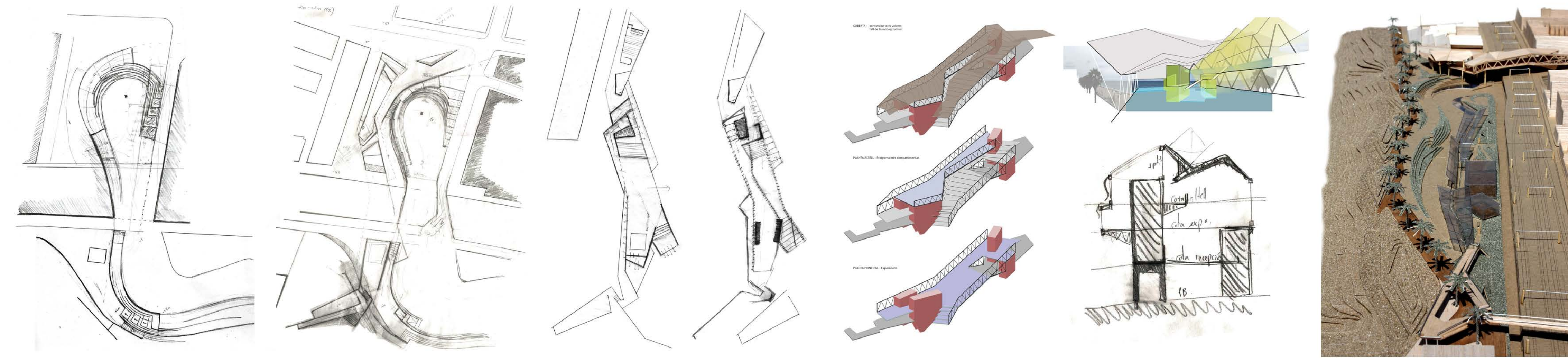
DEFINICIÓ DE L'EDIFICI

A mesura que s'avança en la definició de l'edifici es va modificant la forma de l'edifici, i aquest es va pulint fins que finalment torna a recuperar formes més rectilínies, que lliguen amb la trama urbana però amb una reminiscència de les formes orgàniques que es troben inherents en l'edifici.

Per tal de permetre les comunicacions verticals a l'edifici es plantegen uns nuclis, que arriben a contactar amb el terra.

La coberta de l'edifici es fragmenta en diferents alçades, tot realitzant uns talls transversals que permeten adaptar-se a les diferents altures i l'entrada de llum natural. Aquesta opció es descarta ràpidament ja que la geometria de la coberta no respon a la continuïtat de l'edifici, on predomina la longitudinalitat i el flux de les circulacions de la ciutat al mar i viceversa.

DE L'EDIFICI PALFÍTIC A L'ASSENTAMENT AL LLOC I LA DESMATERIALITZACIÓ

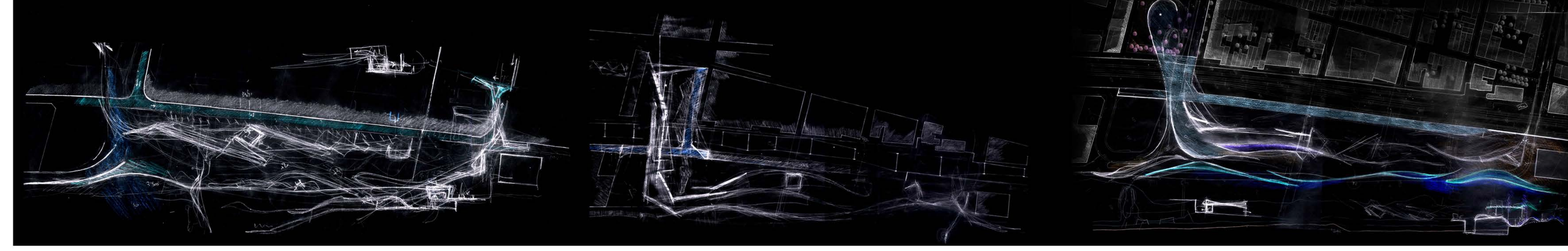
EL CONTACTE AMB EL TERRA

L'estructura és un element molt important en la definició del projecte, ja que és determinant en un edifici punt. Així doncs en un inici es plantejen dos nuclis, a banda i banda del tren que aguanten unes encavallades que conformen tota la façana. Aquest sistema planteja alguns inconvenients, ja que degut a l'estretor de l'edifici aquests nuclis acaben fent una barrera. D'altra banda el contacte amb el terreny i a la part del mar amb els nuclis també limita molt les visuals de l'espai públic i no acaba d'encaixar.

Finalment es recuperen alguns dels plantejaments inicials del projecte, i tot valorant tot el procés de definició de l'edifici aquest s'acaba plantejant com un edifici únic, però que respon a tres estats diferents:

L'edifici neix a la ciutat, seguint aquí més construït i relacionant-se amb la plaça. En aproximar-se al tren l'edifici s'aixeca tot creuant per sobre a mode d'edifici punt i finalment es va desfragmentant a la zona del mar en unes plataformes i cobertes. La coberta flueix per sobre de l'edifici tot lligant i cohesionant el volum.

DESENVOLUPANT L'ESTRUCTURA GENERAL DE L'ESPAI PÚBLIC

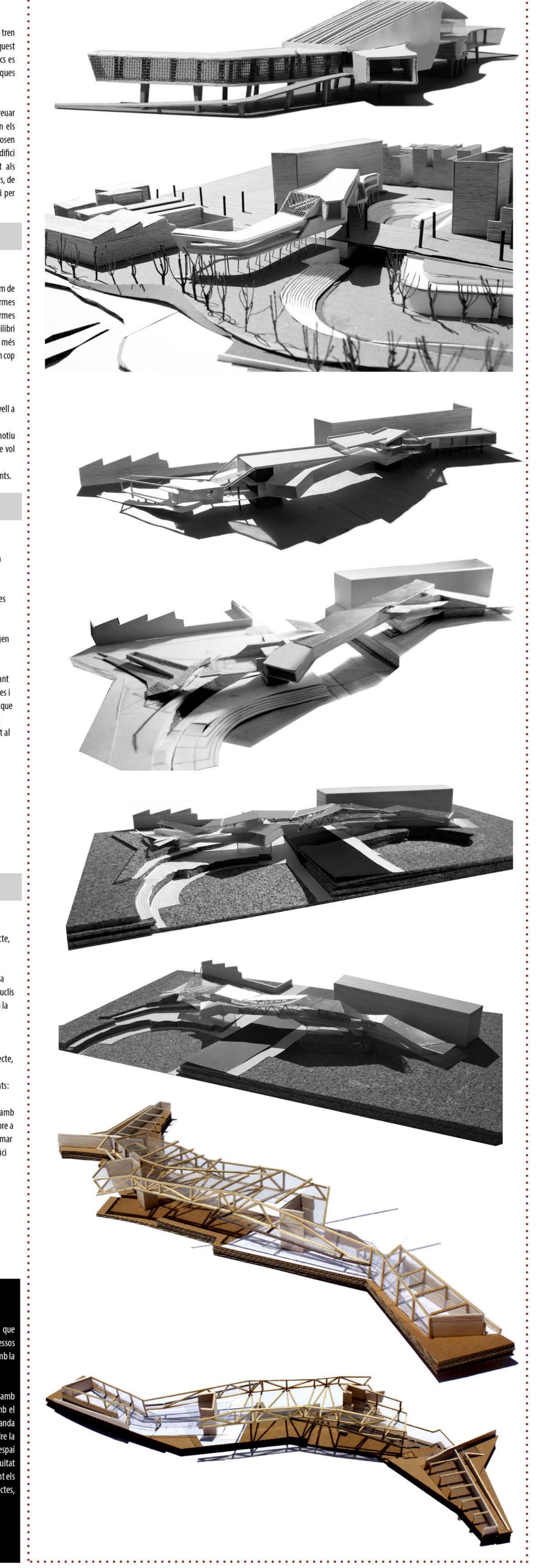

APROXIMACIÓ A L'ESPAI PÚBLIC

El projecte planteja dotar tot el front marítim d'un espai públic que permeti la continuïtat del passeig marítim així com resoldre els accessos a la platja i travessar les vies del tren per tal de relacionar la costa amb la ciutat.

L'àmbit de projecte es troba emmarcat entre el mar i el tren. El tren amb el seu traçat totalment uniforme al llarg de la costa contrasta amb el dinamisme del mar, on l'aigua fa variar la línia de la costa. D'altra banda també es troba el teixit de la ciutat, al qual també haurà de respondre la proposta. D'aquesta manera en els primers esquemes s'assaja un espai públic amb formes orgàniques que permetin donar la continuïtat desitjada al passeig marítim, i s'intenta dialogar amb la ciutat, essent els punts on es creua per sobre del tren amb unes formes més rectes, pròpies del teixit urbà.

ESTUDI DE LA COBERTA I ESTRUCTURA

JOSEP LLINÀS Biblioteca Jaume Fuster

JOSEP LLINÀS Institut oftalmològic

ZAHA HADID Zaragoza Bridge pavilion

UNStudio Teatre Agora

MAMEN DOMINGO Pont fórum 2004

BEN VAN BERKEL Casa Moebius

PFC NOU FRONT MARÍTIM A BADALONA
CENTRE D'INFORMACIÓ I CULTURA

ENTREGA MAIG 2014 Judith Recio Heredia
Tribunal: A.Linares, J.Llobet, J.López-Rey, M.A.Alonso de Medina, J.Biasco

Evolució i referències
SITUACIÓ I ANÀLISI DEL LLOC

04